

Anledning til at bruge mere end sin Kæsefælle, han er Direktør, og maaste repræsenterer han noget mere, skønt, saa vidt jeg ved, er det ikke oplyst, at det har forvoldt nogen Slags Udgift, men jeg paastaar, der er ikke aflagt noget Regnskab for disse Udgifter. Direktøren staar debiteret for dette Beløb til disse Kæsser, og jeg paastaar, at hans Kæsefælle har gjort Kæssen for sin lidet over det halve af, hvad han selv har brugt. Det er ligeledes oplyst, at den paagældende Direktør har anset sig for berettiget til at lade sig udlevere ikke alene Medicin, men ogsaa Toiletstager, og hvad man kan kalde diætetiske Levnedsmidler som Maltøl o. s. v. for Statens Regning paa Frederiks Hospitals Apotek. Saa vidt jeg ved, er det Skik og Brug derovre, at alle Embeds- og Bestillingsmænd der saa den Medicin, de bruge, og maaste ogsaa andre Ting af Apotekets Beholdninger frit. Jeg har ikke nogen Ide om, hvorfra de have Hjemmelen dertil. Er det Skik og Brug, at Statens Embedsmænd skulle have af Statens Beholdninger, hvad de selv bruge, naar de ere ansatte ved en af de Institutioner, hvortil der er knyttet Beholdninger? Staten har jo Måsser af Beholdninger, baade af Levnedsmidler og Beklædningsgenstande o. s. v. Er en Embedsmand da berettiget til at faa, hvad han vil have af disse Ting, naar han er ansat ved en saadan Anstalt? Kan enhver Skuespiller forlange paa Teatrets Skrædderjal de Klæder, han trænger til, for Statens Regning, og kan en Embedsmand ved Intendanturen lade sig udlevere det, han vil have af de Beholdninger, hvorved han er ansat? Jeg ser ikke, hvorledes det kan gaa til, at Embeds- og Bestillingsmændene ved en Anstalt, som tilhører Staten, kunne gaa hen og rekvirere, hvad de ville have af de Ting, som Anstalten raader over. Men den paagældende Direktør har ikke desto mindre i Løbet af et Aar for Statens Regning faaet udleveret Medicin for 263 Kr., Maltøl, eau de Cologne og andre Toiletmidler for over 200 Kr. Ganste vist, kan man faa diætetiske Lægemidler udleverede paa Apoteket for Statens Regning, saa kan en Husholdning for Statens Regning stadig have et overmaade velbesat Bord ved Hjælp af disse Diætetika. Jeg ser hert et Bevis paa, at der i hele denne Anstalts Bestyrelse er en Skøvhed lige over for Embedsmændenes Lyst til at gøre sig utilbørlige Fordele paa Statens Regning, og det er paa høje Tid, at denne Anstalt kommer ind under en bedre Kontrol.

Saa er der endvidere sket det mærkelige herovre, at denne samme Direktør har faaet

indrettet sig saaledes, at han, der har Pension som Oberst og et Honorar som Direktør af 3000 Kr. og en Huslejegodtgørelse paa 1400 Kr., foruden denne Huslejegodtgørelse har skaffet sig en Fribolig. Han har baade Huslejegodtgørelse og Fribolig. Det er gaaet saaledes til: Hospitalet har ejet nogle betydelige Grunde, som i sin Tid ere blevne bortsolgte til Byggespekulanter, der have bygget Huse paa dem. Staten eller rettere Frederiks Hospital har senere maattet overtage disse Ejendomme, og de administreres nu for Hospitalets Regning. 3 Juni Termin 1888 — jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til Tidspunktet — overtog Staten disse Ejendomme, og den 15de December 1888 lod Direktøren sig udbetale 1050 Kr., nemlig et Aars Leje af en anden Sal i Huset Nr. 18 paa Toldbodvejen. Der var ingen, der vidste, hvorledes han egentlig var bleven berettiget til foruden sin Huslejegodtgørelse, som han hævdede, tillige at faa Dispositionsret over en Lejlighed og Godtgørelse for ikke at benytte den. Den Begrundelse, som Manden dog ansaa det for nødvendigt at bringe ind i Hospitalsregnskabet, kom saa frem 9 Maanedre senere, nemlig under 13. September 1889. Der eksisterer en Skrivelse, der lyder saaledes: „Som Vederlag for det Ansvar og den Ulejlighed, der er forbunden med Administrationen af de 4 Ejendomme i Bredgade og Toldbodvejen, som det kongelige Frederiks Hospital har været nødsaget til at overtage, bemyndiges Hr. Obersten til fra den Tid, Overtagelsen skete, at beregne Dem en af de mindre Lejligheder i bemeldte Ejendomme. København den 13de December 1889. J. J. Scavenius“ — det var den Herre, der var Kultusminister den Gang. Denne Skrivelse har den Ejendommelighed, at den ikke er skreven i Kultusministeriet, men er skreven med Oberst Schøllers egen Haand. Den findes ikke i Kultusministeriets Kopi-bøger, den er ikke udsærdiget paa almindelig Maade. Nu staar der ganste vist ikke i noget Reglement, saaledes som der staar i Grundloven lige over for Kongen, at Kongens Underskrift kun er gyldig, naar der er en Ministers Underskrift ved Siden af. Der staar ikke, at der ved Siden af en Ministers Underskrift skal være en Kontorchef eller anden Embedsmand i Ministeriet som Medunderskriver. Men det hører med til enhver Institution, at dens Forretninger skulle ekspederes paa korrekt og forsvarelig Maade. Det maa ske under visse Former, og man kan virkelig ikke gaa hen og lade sig ved en eller anden Lejlighed en saadan Skrivelse som denne præsentere og